

Importància de la varietat de blat de moro en la reducció del contingut en micotoxines del gra

febr. 27, 2023 |

Les varietats que han mostrat les contaminacions més baixes en micotoxines han estat P1772, P1570Y, LG31710YG, DKC6729YG i 69YG. Pel contrari, els valors més alts s'han obtingut amb DKC6980, ZAPOTEK, PORTBOU, P1524Y, IXABEL i LG31545. En la major part de les situacions les varietats transgèniques derivades del MON810 presenten continguts en fumonisines més baixos que les seves isogèniques convencionals.

El contingut en fumonisines del gra ha variat en funció de la varietat de blat de moro (Figura 1), si bé amb una gran variabilitat depenent dels assaigs. Els híbrids que han presentat les contaminacions més elevades han estat DKC6980, ZAPOTEK, PORTBOU, P1524Y, IXABEL i LG31545. Pel contrari, entre les varietats que han presentat els valor més baixos es poden destacar a P1772, P1570Y, LG31710YG, DKC6729YG i 69YG.

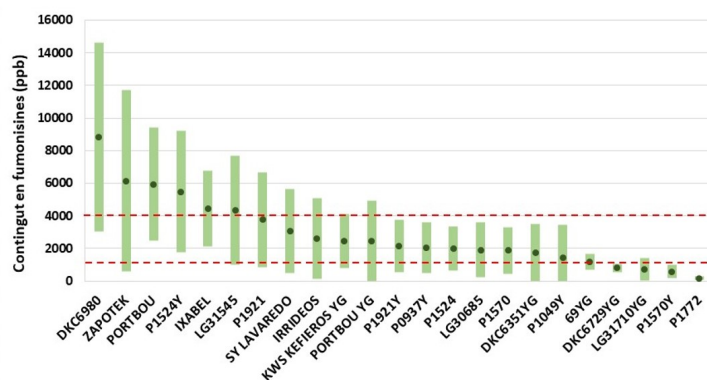

Figura 1. Contingut en fumonisines de les varietats assajades a la Tallada d'Empordà (el Baix Empordà) i a el Poal (el Pla d'Urgell) les tres darreres campanyes (2020, 2021 i 2022).

Quan es compara el contingut en fumonisines entre una varietat transgènica derivada del MON810 i la seva isogènica convencional, en la major part de les situacions aquesta darrera mostra els valors més elevats (Figura 2). Una de les poques excepcions és l'híbrid P1524Y que, malgrat ésser transgènic, ha mostrat contaminacions per fumonisines més elevades que la seva isogènica convencional P1524.

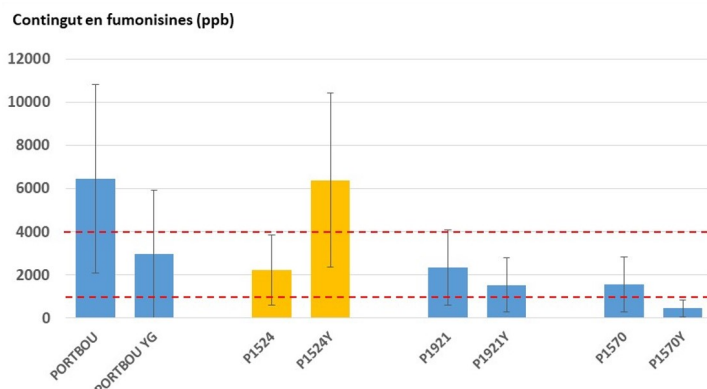

Figura 2. Contingut en fumonisines de les varietats transgèniques respecte les seves respectives isogèniques convencionals, assajades la Tallada d'Empordà (el Baix Empordà) i a el Poal (el Pla d'Urgell) les tres darreres campanyes (2020, 2021 i 2022).

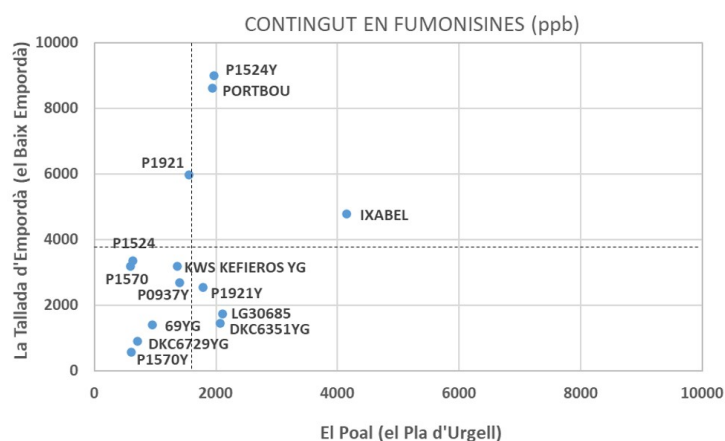

Figura 3. Contingut en fumonisines de les varietats assajades les 4 darreres campanyes a la Tallada d'Empordà (el Baix Empordà) i a el Poal (el Pla d'Urgell).

A la Figura 3 es compara el comportament de les varietats a les zones del regadiu de Lleida i del litoral de Girona en referència a la contaminació per micotoxines. En les dues zones, els valors més baixos s'han observat en P1570Y, DKC6729YG i 69YG (totes elles transgèniques). Pel contrari, els valors més alts, superiors a la mitjana, s'han observat en IXABEL, P1524Y i PORTBOU.

AUTORS

JOAN SERRA
IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles

JOSEP ANTON BETBESÉ
IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles

ROSER SAYERAS

IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles

ANDREA LÓPEZ

IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles

JUDIT RECACHA

IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles

ELISA DEL BLANCO

IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles

EDUARD RIBAS

IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles

JORDI DOLTRA

IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles

EZEQUIEL ARQUÉ

IRTA – Programa de Cultius Extensius
Sostenibles